

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 9C/138/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813201779
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813201779.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ruženou Vaškovou v právnej veci žalobcu: SECAPITAL S.a.r.l., so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653 Luxemburg, číslo zápisu B 108305, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., Jilemnického 30, 036 01 Martin, proti žalovanej: M. N., S.. XX.X.XXXX, M. U. XXX/XX, XXX XX V., o zaplatenie sumy 782,05 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 620,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 620,96 eur od 17.9.2010 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi trovy konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 26,97 eur a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 82,49 eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným žalobným návrhom zo dňa 20.2.2013 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 782,05 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej sumy od 17.9.2010 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalovaná dňa 23.12.2008 uzavrela zmluvu č. 7051380 so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., za účelom poskytnutia účelovej pôžičky. V súlade so zmluvou žalovanej boli poskytnuté finančné prostriedky v celkovej výške 1 322,45 eur. Žalovaná s zaviazala poskytnutú pôžičku splatiť formou pravidelných mesačných splátok v celkovom počte 60 vo výške 22,04 eur splatných k 20. dňu toho ktorého mesiaca. Do podania žaloby uhradila sumu 286,57 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku včas, v súlade so zmluvnými podmienkami žalobca dňa 26.6.2010 listom - predžalobnou upomienkou vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok. Celkový dlh je tak vo výške 782,05 eur.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Zmluvou o poskytnutí pôžičky č. 7051380, Podmienkami k zmluve o poskytnutí pôžičky, Zmluvou o postúpení zo dňa 17.3.2013, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.6.2010 prehľadom úhad žalovanej, písomným vyjadrení žalobcu zo dňa 3.12.2013 a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná uzavreli dňa 23.12.2008 Zmluvu o poskytnutí pôžičky QUATRO č. 7051380, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky žalovanej vo výške

663,88 eur. Žalovaná sa zaviazala pôžičku splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 22,04 eur v celkovom počte 60 splátok. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 36,30 %. Výška RPMN bola 34,92 % ročne. Súčasťou zmluvy bolo aj vyhlásenie zmluvných strán, že podpísaním zmluvy uzavrela spoločnosť Quatro, a.s. s klientom zmluvu o pôžičke, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky pôžičky poskytovanej spoločnosťou Quatro, a.s.. Zmluvné strany vyhlasujú, že si zmluvu prečítali, že bola uzavretá slobodne, vážne a po vzájomnom prerokovaní, je výrazom ich vôle a jej obsahu riadne porozumeli.

Podľa Článku 6. bod 6.3. Všeobecných obchodných podmienok, v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istina a poplatok za poskytnutie pôžičky.

Podľa Článku 12. bod 12.2. Všeobecných obchodných podmienok, spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivkej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatnou.

Podľa Článku 12. bod 12.3. Všeobecných obchodných podmienok, v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05 % za každý aj začatý deň omeškania. Sankčný úrok je splatný na výzvu spoločnosti.

Pôvodný veriteľ písomným podaním zo dňa označeným ako predžalobná upomienka žalovanú dôrazne vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo a to do 3 dní od doručenia upomienky. Predžalobnú upomienku žalovaná prevzala dňa 13.9.2010.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 17.3.2013 spol. Consumer Finance Holding, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanej, ktorá je predmetom tohto konania, na žalobcu ako postupníka.

Podľa prehľadu úhrad žalovaná v prospech žalobcu uhradila celkovo sumu 286,57 eur a dátum poslednej úhrady bol dňa 22.1.2010. Splatnosť prvej splátky úveru bola dňa 20.1.2008 a žalovaná celkovo uhradila 13 splátok, pričom takto uhradená posledná splátka bola splatná dňa 20.1.2010. po zosplatnení pôžičky boli pôvodným veriteľom účtované žalovanej pokuty sankcie, pričom celkovo tak vyúčtoval sumu 85,66 eur.

Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 3.12.2013 uviedol, že žalovaná mala ku dňu podania žalobného návrhu žalobcovi uhradiť sumu 983,27 eur, ďalej mala uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % z dlžnej sumy splátky, ktorú si zmluvné strany dohodli podľa čl. 12. bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok, ktorú sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ktorú požaduje v sume 85,66 eur - 0,31 eur = 85,35 eur. Žiada zmluvnú pokutu len ku dňu 31.12.2012. Žalovaná v jeho prospech uhradila sumu 286,57 eur. Na základe uvedeného je dlh celkovo vo výške 782,05 - 983,27 eur + 85,35 eur - 286,57 eur.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, 1a) nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 559 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o pôžičke, z ktorej vzniknutá pohľadávka bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch a preto má súd za to, že je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Ďalej súd zistil, že zmluva o pôžičke uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou je zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa

ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na základe vykonaného dokazovania mal teda súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 663,88 eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 splátkach vo výške 22,04 eur mesačne. V jednotlivých splátkach bol zahrnutý aj úrok z pôžičky dohodnutý vo výške 36,30 % ročne. Ku dňu 16.9.2010 nastala splatnosť celej pôžičky v dôsledku jej zosplatenia zo strany pôvodného veriteľa. V prospech žalobcu žalovaná uhradila celkovo finančné prostriedky vo výške 286,57 eur.

Súd sa ďalej pri svojom rozhodovaní v danom prípade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý predstavoval za obdobie 60 mesiacov sumu 658,52 eur (22,04 eur x 60) - 663,88 eur) pri jeho dohodnutej výške 36,30 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov v období december 2008 činil úrok 13,59 % p.a. Z toho je zrejmé, že úrok dohodnutý medzi účastníkmi v danom prípade je cca 2,5 krát vyšší ako bol úrok poskytovaný bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov z úveru nad 13,59 % ročne za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Ako primerané súd určil úroky vo výške 13,59 % ročne. Teda žalobca mal nárok len na 37 % uplatňovaného úroku (13,59 % x 100 / 36,3 % = 37 %), teda 37 % zo sumy 658,52 eur, čo predstavuje sumu 243,65 eur.

Žalovaná teda vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti mala žalobcovi uhradiť celkovo sumu 907,53 eur pozostávajúcu z istiny úveru vo výške 663,88 eur a úroku z úveru za obdobie 60 mesiacov vo výške 243,65 eur. Súd mal za preukázané, že žalovaná v prospech žalobcu realizovala úhrady celkovo vo výške 286,57 eur a teda je povinná žalobcovi zaplatiť ešte sumu 620,96 eur. V tejto časti považoval súd nárok žalobcu za dôvodný.

Žalobca si ďalej uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 85,35 eur v súlade s čl. 12. bod 12.2. Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého je spoločnosť oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivéj

splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva aj splatnou.

V tejto časti uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty v zmysle Všeobecných obchodných podmienok, súd tento považoval za neopodstatnený. Dohodnutú zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre prípad omeškania klienta so zaplatením ktorejkoľvek jednotlivéj splátky bez ohľadu na dĺžku omeškania, teda bola jednotne určená neberúc do úvahy časové hľadisko omeškania, pričom za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) bol dohodnutý aj ďalší postih v podobe sankčného úroku v zmysle čl. 12. bod 12.3. Všeobecných obchodných podmienok.

Súd ďalej poukazuje, že Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, už v minulosti judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiať prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. O netransparentnú doložku ide aj vtedy, ak dodávateľ niektoré časti zmluvy, resp. zmluvné podmienky uvedie menším písmom. Spotrebiteľ sa môže domnievať, že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až taký dôležitý význam. Aj v danom prípade pôvodnému veriteľovi mal v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú písané oveľa menším písmom ako samotný text zmluvy, vzniknúť nárok na zaplatenie vyššie uvedenej zmluvnej pokuty.

Súd ešte podotýka, že žalovaná ako spotrebiteľ pri uzatváraní predmetnej zmluvy, podpisom tejto zmluvy prehlásila, že bola oboznámená so všeobecnými obchodnými podmienkami, že s nimi súhlasí, nemá voči nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať, pričom aj text tohto vyhlásenia žalovanej, ktorý je súčasťou zmluvy o poskytnutí pôžičky, je napísaný menším písmom, ako ostatné ustanovenia zmluvy. Súd je tiež toho názoru, že takto dohodnutý nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a to s odkazom na všeobecné obchodné podmienky ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nie je ani individuálne dojednanou zmluvnou podmienkou, nakoľko takáto zmluvná podmienka je zakomponovaná do textu všeobecných obchodných podmienok v čl.12. , pričom žalovaná pri podpise zmluvy nebola s touto zmluvnou podmienkou individuálne oboznámená a absentuje aj samotný úkon zo strany žalovanej, ktorým by túto zmluvnú podmienku akceptovala a prejavila súhlas s jej uplatnením v prípade ak nastanú predpokladané okolnosti pre jej uplatnenie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd považoval nárok žalobcu uplatnený v tomto konaní iba za čiastočne dôvodný a to pokiaľ sa jedná o nesplatenú časť istiny poskytnutej pôžičky a úroku z pôžičky v sume 620,96 eur a v tejto časti žalobe vyhovel. Čo do zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobca si žalobou uplatnil aj nárok na úrok z omeškania počnúc dňom 17.9.2010, t.j. dňom nasledujúcim po platnom zosplatnení celej pôžičky. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy. Podľa zistenia súdu výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením, t.j. ku dňu 17.9.2010, bola 1 % ročne. Výška úrokov z omeškania ku dňu 17.9.2010 bola teda 9 % ročne. Súd preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 9 % ročne zo sumy 620,96 eur od 17.9.2010 a čo do zvyšku v tejto časti žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd konanie v časti uplatneného návrhu na zaplatenie sumy 161,09 eur s príslušenstvom zamietol a vo zvyšnej časti návrhu žalobcu na zaplatenie sumy 620,96 eur príslušenstvom vyhovel. V časti zamietnutého nároku žalobcu bola v konaní úspešná žalovaná. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca. V predmetnej veci mal žalobca úspech v rozsahu 79 % a žalovaná v rozsahu 21 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu (79% - 21%), žalobcovi vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania v rozsahu 58 % z jeho celkových trov konania.

Trovy konania na strane žalobcu pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 46,50 eur a z priznaných trov právneho zastúpenia vo výške 142,22 eur podľa vyčíslenia trov konania v žalobnom návrhu zo dňa 20.2.2013.

Súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 142,22 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej klen „vyhláška“), ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 123,48 eur vrátane DPH podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) a c) vyhlášky a to za nasledovné úkony :

- príprava a prevzatie zastupovania dňa 2.1.2013	51,45 eur
- písomné podanie na súd - žalobný návrh	51,45 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 18,74 eur vrátane DPH podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál) - rok 2013 vo výške 2 x 7,81 eur.

Spolu priznané trovy právneho zastúpenia sú vo výške 142,22 eur.

Vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu žalobcu a žalovanej, keď žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58 %, súd preto zaviazal žalovanú na náhradu trov konania vo výške 26,97 eur za zaplatený súdny poplatok (58 % zo sumy 46,50 eur) a na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 82,49 eur (58 % zo sumy 142,22 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.